

PERFIDE

Gepubliceerd door
BRAVE NEW BOOKS
namens de auteur
Rita Khatchadorian.

© Copyright 2024 door Rita Khatchadorian - Alle rechten voorbehouden. Het is niet toegestaan om enig deel van dit document te reproduceren, te dupliceren of te verzenden, hetzij in elektronische of gedrukte vorm. De opname van deze publicatie is ten strengste verboden.

De omslagafbeelding van *Perfidious* is gemaakt met behulp van AI-technologie van Genie. Deze innovatieve tool stelde me in staat om de essentie van de verhalen erin te visualiseren en de emoties en thema's vast te leggen die door het hele boek resoneren. Ik hoop dat de omslag je inspireert om in de pagina's te duiken en de reizen te verkennen van de opmerkelijke vrouwen die erin voorkomen.

Over de auteur

Rita Khatchadorian, geboren op 22 juni 1998 in Alexandroupoli, Griekenland, is een Belgische auteur en blogger van Armeense afkomst. Hoewel haar vader om persoonlijke redenen de achternaam Baberyan aannam, is de naam Khatchadorian al eeuwenlang een gekoesterd onderdeel van het erfgoed van haar familie. Rita is opgegroeid in de Armeens-Apostolische Kerk en heeft haar hele leven haar christelijk geloof omarmd.

Haar artistieke reis begon op achtjarige leeftijd en groeide uit tot een levenslange passie die haar werk doordrenkt. Van songwriting tot poëzie en verhalen vertellen, Rita heeft altijd vreugde gevonden in het uitdrukken van zichzelf door middel van het geschreven woord. Als kind dat naar Franse scholen ging, verblijdde ze haar vrienden vaak met geïmproviseerde uitvoeringen van Shakespeare-verhalen, wat haar bewondering voor de iconische toneelschrijver versterkte.

Rita is afgestudeerd in Business aan het United Business Institute en heeft haar diploma in Criminologie en Psychologie afgerond. Als oudste van vijf broers en zussen combineert ze haar academische bezigheden met haar rol als ondersteunende grote zus. Ze is ook een echtgenote en een trotse moeder van een prachtige zoon, die haar voortdurend inspireert om de wereld met frisse ogen en een open hart te zien.

Rita is een ervaren auteur en heeft zeven boeken gepubliceerd, die elk haar uiteenlopende interesses en diepgaande ervaring weerspiegelen. Met een unieke stem en een passie voor het vertellen van verhalen blijft ze zowel lezers als collega-schrijvers inspireren.

Samenvatting

Wanneer een vrouw ontdekt dat haar man haar heeft bedrogen, beginnen de zaden van wraak en zelfontdekking wortel te schieten en haar wereld op onvoorstelbare manieren te transformeren. Voor veel vrouwen stort deze pijnlijke openbaring hen in een persoonlijke hel, waardoor de structuur van hun leven verandert. Anna, een getrouwde advocaat die zich inzet voor vrouwenrechten, geloofde ooit dat ze alles had: een bloeiende carrière, een stabiel inkomen, een ogenschijnlijk perfecte relatie en een geliefde dochter. Maar de harde waarheid over haar huwelijk dwingt haar om een realiteit onder ogen te zien die ver verwijderd is van de droom die ze koesterde.

De mensen van wie ze hield, hebben zich op de meest verwoestende manier tegen haar gekeerd, waardoor ze de echo's van het moeilijke verleden van haar moeder onder ogen moet zien - een pad dat ze koste wat kost wil vermijden. Hoewel ze een sterk uiterlijk heeft, wordt Anna tot op de rand van wanhoop geduwd, balancerend op het punt zichzelf te verliezen in de chaos van haar emoties. Toch is het haar onwrikbare eergevoel en haar toewijding om te vechten voor gerechtigheid die haar door deze tumultueuze reis leiden. Ze zeggen dat niets gevaarlijker is dan een bedrogen vrouw. Wanneer een vrouw met eer wordt misleid en haar eigen realiteit een leugen blijkt te zijn, is de woede warmer dan het hellevuur. Ooit geloofde ze dat ze alles had: een bloeiende carrière, een stabiel inkomen, een schijnbaar perfecte relatie en een geliefde dochter. Maar de harde waarheid over haar huwelijk dwingt haar om een realiteit onder ogen te zien die ver verwijderd is van de droom die ze koesterde.

Je lag naast me, en terwijl ik naar je keek met heel mijn eerlijke hart, je gedachten waren ergens anders.

Je hield van niemand, en om eerlijk te zijn, je houdt van niemand behalve jezelf.

Mijn naam is Anna, en ik zal je mijn verhaal vertellen over ontrouw en verraad.

Toewijding

Ik draag dit boek op aan de opmerkelijke vrouwen die in hun relaties en huwelijken met de pijnlijke realiteit van ontrouw en mishandeling te maken hebben gehad. Aan degenen die buitengewone kracht en veerkracht hebben getoond, door de emotionele onrust hebben genavigeerd en hun kracht hebben teruggewonnen te midden van het verdriet. Dit boek is een eerbetoon aan vrouwen uit alle hoeken van de wereld, die moedig hun strijd onder ogen hebben gezien, hun trauma's hebben overstegeen en er nog sterker uit zijn gekomen.

Ik eer de talloze vrouwen die ervaringen hebben meegemaakt die hun essentie hebben uitgedaagd, maar toch de moed hebben gevonden om erboven uit te stijgen en hun waarheden te delen. Jullie verhalen is een bewijs van de ontembare geest van vrouwelijkheid, en dit boek is bedoeld om je stemmen te versterken, waardoor je verhalen wijd en zijd kunnen resoneren.

Daarnaast draag ik dit werk op aan mezelf voor het omarmen van kwetsbaarheid en de moed om niet alleen een verhaal te delen, maar ook dat van anderen die soortgelijke paden hebben bewandeld. Samen creëren we een tapijt van kracht, veerkracht en hoop, en herinneren we elke vrouw eraan dat ze niet alleen is op haar reis. Moge dit boek dienen als een baken van empowerment en een viering van de onbreekbare banden die we als vrouwen delen.

Alle personages in dit werk zijn producten van de verbeelding van Rita Khatchadorian. Hoewel sommige personages en verhalen inspiratie putten uit gebeurtenissen uit het echte leven, zijn de meeste gemaakt met het besef dat veel vrouwen over de hele wereld voor soortgelijke uitdagingen hebben gestaan.

Perfide

Perfide

Perfide

PROLOOG

Zoveel woorden, zoveel zinnen en een veelheid aan talen vullen de lucht. Maar uit dit enorme tapijt weeft een enkele giftige draad zich een weg door de leugens die we vertellen. Als kinderen uiten we kleine onwaarheden om onze ouders te beschermen tegen woede. We spreken zachte onwaarheden om de gevoelens van degenen die we koesteren te sparen. Dan zijn er de verraderlijke leugens - de leugens die prikkelen en verstrikken, met plezier worden gefluisterd en genieten van een gesprek. Sommigen creëren deze verzinsels, anderen delen ze, terwijl velen ervoor kiezen om te geloven. Je vraagt je misschien af, hoe kun je vertrouwen op onzichtbare woorden? Het antwoord ligt in een eenvoudig maar diepgaand concept: vertrouwen - een woord dat ik altijd moeilijk heb kunnen vatten. De betekenissen ervan zijn net zo gevarieerd als de levens die we leiden.

Vanaf het moment dat we geboren worden, wordt ons geleerd om te vertrouwen. We vertrouwen op onze moeders om ons te troosten als er tranen vallen, en onze vaders om ons op te vangen als we van onze fietsen vallen. Naarmate we groeien, worden broers en zussen onze bondgenoten, die voor ons opkomen in momenten van dwaasheid en ons verdedigen tegen de pestkoppen. Vrienden komen in ons leven en beloven onze geheimen veilig te bewaren. In deze vroege dagen blijven we ons gelukkig onbewust van onze aangeboren behoefte aan vertrouwen. Maar het is onvermijdelijk dat het leven ons duwt in

de richting van het vertrouwen van vreemden. Als ouders laten we onze kinderen los in de wereld, stellen we ons vertrouwen in God en bidden we dat er niets ergs met hen gebeurt. We vertrouwen talloze zielen in onze leven totdat die ene persoon arriveert - de vriend, het familielid, de geliefde of zelfs een vreemde. We breiden ons vertrouwen uit zoals ons is geleerd, alleen om te ontdekken dat deze persoon vertrouwen als een wapen hanteert. Ze doorbreken de heiligheid van ons geloof en geven een nieuwe vorm aan de essentie van wat 'vertrouwen' voor ons betekent. In hun handen raakt het mooie concept van vertrouwen vervormd, waardoor we ons afvragen wat het werkelijk betekent. En daar sta je dan, verdwaald in het labirint van je gedachten, nadenkend over de betekenis van vertrouwen zelf. Soms denken we dat we alles hebben. We overtuigen onszelf ervan dat wanneer er alleen maar goede dingen in ons leven gebeuren, niets slechts ons ooit nog kan raken, alsof niemand ooit ons geluk kan stelen. Wij vrouwen zijn vaak eenvoudige wezens; We worden verliefd op wat we zien en wat we ontvangen. Wanneer iemand laat zien dat hij om ons geeft, hebben we de neiging om ons uitsluitend daarop te concentreren en de bedoelingen die onder de oppervlakte liggen over het hoofd te zien. We vertrouwen op het tastbare, op de gebaren en woorden die ons worden voorgeschoteld. Als we liefhebben, hebben we hevig lief. En met die liefde komt vertrouwen; We geven ons hele hart aan een andere persoon, in de overtuiging dat zij ons meest kwetsbare zelf zullen beschermen. In het begin denken we niet: "Ik moet hem vertrouwen", omdat we al een

verhaal in ons hoofd hebben geweven dat deze persoon voor altijd in ons leven zal blijven, dat we altijd samen gelukkig zullen zijn.

Je kijkt elkaar in de ogen en verklaart: "Tot de dood ons scheidt!" Je stelt je een gelukkig huwelijk voor, kinderen aan je zijde en hand in hand sterven op oudere leeftijd. Je stelt je voor dat je de perfecte vrouw en echtgenoot bent, een inspiratie voor de mensen om je heen. David, herinner je je de begindagen van onze relatie? Ik zou mijn hoofd op je schoot leggen en hardop dromen over de kinderen die we zouden krijgen.

"Hoe zou je ze noemen?" vroeg je me.

"Ik hou van de naam Sirusho," antwoordde ik. Je glimlachte en zei: "Ze zal net zo perfect zijn als jij."

Met zulke woorden creëren wij vrouwen een romantisch verhaal in ons hoofd over de persoon van wie we houden. Ze zeggen precies wat we graag willen horen, en zelfs als de waarheid niet mooi klinkt, wijzen we het af. Ons hart bedriegt ons met geruststellende leugens en creëert een kleine droom die aanvoelt als realiteit. Ze zeggen dat niets gevaarlijker is dan een bedrogen vrouw. Wanneer een vrouw van eer wordt verraden en haar realiteit wordt onthuld als een façade, brandt de woede die in haar ontbrandt heter dan het hellevuur. Ik geloofde ooit dat ik alles had: mijn carrière, een stabiel inkomen, een perfecte relatie, mijn dochter. Maar het bleek allemaal een leugen te zijn.

Je lag naast me, en terwijl ik je met alle eerlijkheid aanstaarde, realiseerde ik me dat je gedachten ergens anders waren. Ik zou nooit beweren dat het hart van een vreemdgaande man echt aan iemand

Perfide

anders toebehoort. Liefde werkt niet op die manier. Je kunt niet naast de ene persoon liggen terwijl je gevoelens voor een ander koestert; Wanneer je hart wordt verteerd door eigenbelang, is het onmogelijk om van iemand anders te houden dan van jezelf.

Mijn naam is Anna en ik ben hier om mijn verhaal van ontrouw en verraad te delen.

Perfide

Hoofdstuk een

"Het hart van een vrouw wordt niet misleid omdat ze geen verstand heeft, maar vanwege de mensen om haar heen zonder moraal."

Perfide

"Sirusho! Sirusho, word wakker!" Roept Anna vanuit de keuken terwijl ze het ontbijt voor haar dochter klaarmaakt. Sirusho is acht jaar oud – fel en wilskrachtig, eigenschappen die Anna graag denkt te hebben geërfd. Ze kijkt met een stralende glimlach op naar Anna en zegt: "Mama, op een dag zal ik net als jij advocaat worden!" Haar ambitie vervult me met vreugde. Anna heeft nooit ouders gehad naar wie ze kon opkijken, dus haar droom is altijd geweest om een gezin te stichten waarin haar kinderen hun ouders konden bewonderen. Dit moment voelt als een droom die uitkomt. Terwijl Sirusho de trap af rent, springt ze in Anna's armen en drukt een kus op haar wang. Anna omhelst haar hartelijk en moedigt haar aan om te gaan zitten voor het ontbijt. Even later voegt David zich bij hen en slaat zijn armen van achteren om Anna heen. Hij kust de bovenkant van haar hoofd, laat dan kusjes langs haar wangen glijden, glimlachend terwijl hij haar vertrouwde geur inademt. "Ik kon nooit genoeg krijgen van deze geur van jou", zegt hij. Anna lacht en herinnert hem eraan om te gaan zitten en te eten voordat hij te laat komt op zijn werk. Na een snel ontbijt staat David op om te vertrekken en grijpt naar zijn jas. Hij buigt zich voorover om Anna op de wang te kussen en roept naar Sirusho om met hem mee te gaan voor de rit naar school voordat hij naar kantoor gaat.

Anna ruimt de tafel af en trekt haar werkkleding aan, zich voorbereidend op een nieuwe dag als advocaat. Zes jaar lang heeft ze onvermoeibaar gewerkt om een carrière op te bouwen die elke dag bloeit.

David en Anna ontmoetten elkaar op de universiteit - hij studeerde bedrijfskunde terwijl Anna rechten studeerde. Hun paden kruisten elkaar op een schoolfeest en sindsdien zijn ze verliefd. Ze trouwden toen Anna drieëntwintig was en David vijfentwintig. Vanaf het moment dat hij Anna zag, was hij gefascineerd. Hij wist zonder twijfel dat Anna voorbestemd was om de vrouw van zijn dromen en de moeder van zijn kinderen te worden. Ze waren een bekend stel in de stad, een baken van liefde en ambitie in een wereld die soms koud en onverschillig aanvoelde. De kans dat twee Armeniërs, die in Europa zouden wonen, elkaar op school zouden ontmoeten en diep verliefd zouden worden, leek bijna onmogelijk klein. Maar tegen alle verwachtingen in ontvouwde hun liefdesverhaal zich als een prachtig tapijt geweven met gedeelde dromen en ambities.

Op haar afstudeerdag stond Anna in haar afstudeerpet en jurk, met de opwinding van het moment die in de lucht hing. Terwijl ze de menigte doorzocht, maakte haar hart een sprongetje, wetende dat David zo meteen zijn kans zou grijpen. Toen het moment daar was, viel hij op één knie voor iedereen, zijn ogen straalden van liefde en oprechtheid. De zuchten van verbazing weergalmden om hen heen, maar het enige wat Anna kon horen was het bonzen van haar hart. "Wil je met me trouwen?" vroeg hij, zijn stem vast en vol hoop. Op dat moment voelde ze zich getransporteerd naar een sprookje, omringd door een warmte die haar omhulde als een zachte omhelzing. Iedereen keek tegen hen op, en voor Anna was het alsof ze in de pagina's van een verhalenboek was gestapt waar dromen uitkomen.

Maar dat was het contrast van haar leven - een buitengewone liefde tegen de achtergrond van een gewone, maar tumultueuze opvoeding. Anna was opgegroeid in een huis dat werd gekenmerkt door chaos en strijd. Haar ouders waren als twee stormen die op elkaar botsten, waarbij haar vader vaak bezweek aan de fles en zijn woede de hele tijd op haar moeder losliet. De herinneringen aan dat huishouden achtervolgden haar als schaduwen, op de loer net uit het zicht maar altijd aanwezig. Op een nacht werd ze wakker geschud door het geluid van haar moeder die haar kamer binnenkwam. Haar moeder boog zich voorover om Anna's voorhoofd te kussen, haar aanraking zacht en rustgevend. Gekleed in een lichtblauwe jurk die leek te glinsteren in het schemerige licht, liep ze naar het balkon, haar bewegingen gracieus maar getint met een onwankelbare droefheid. Anna's hart ging tekeer toen ze de zwaarte in de lucht voelde en haastte zich om haar moeder te volgen.

Toen ze het balkon bereikte, zag ze een gezicht dat ze nooit zou vergeten: haar moeder hing over de reling, gevangen in een moment van wanhoop. "Mam-mama!" Anna schreeuwde het uit, haar stem was een mengeling van angst en ongeloof. Het was een van de donkerste herinneringen die Anna met zich meedroeg, een geheim dat ze voor de wereld verborgen had gehouden, een last die ze in stilte droeg. Die nacht markeerde een keerpunt, een die haar begrip van liefde, verlies en de kwetsbaarheid van het leven zou vormen.

Ondertussen arriveerde Anna op kantoor, haar hart nog steeds zwaar door het verleden. Terwijl ze op weg was naar haar kantoor, dwaalden

haar gedachten af, even verzonken in gedachten aan haar dochter, Sirusho, en de mooie toekomst die ze voor haar hoopte te creëren. Maar haar mijmering werd abrupt onderbroken toen haar baas haar naam riep en haar gebaarde naar zijn kantoor te komen. Ze haalde diep adem en volgde hem, nieuwsgierigheid vermengd met een vleugje angst. Ze nestelde zich in de stoel tegenover zijn bureau en merkte op hoe hij uit het raam staaarde, alsof hij naar woorden in de wolken zocht. 'De zaak waar je als laatste aan hebt gewerkt is voorbij,' zei hij uiteindelijk, op een ernstige toon.

"Over? Hoe bedoel je, voorbij?" Antwoorde Anna, met ongeloof in haar stem. "We hebben nog een lange weg te gaan en we zijn op de goede weg! Mijn cliënt gaat dit zeker winnen!" Hij draaide zich om om haar aan te kijken, met een sombere uitdrukking. "Uw cliënt heeft zelfmoord gepleegd." De wereld om Anna heen begon te draaien, duizeligheid overviel haar terwijl ze naar de deur strompelde, haar benen trilden onder haar. Ze kwam nauwelijks in haar kantoor of ze zakte op haar knieën in elkaar. Herinneringen stroomden terug, ongevraagd en rauw - de nacht dat haar moeder zelfmoord had gepleegd, de verbijsterende mix van liefde en wanhoop. Terwijl ze worstelde om haar kalmte te herwinnen, leunde Anna tegen haar bureau, het gewicht van het nieuws drukte als een verstikkende deken op haar neer. Ze haalde diep adem, vastbesloten om zichzelf bij elkaar te rapen. Ze begon de dossiers door te spitten die haar assistent haar die ochtend had overhandigd, wanhopig op zoek naar afleiding. Hoe verpletterend het nieuws ook was, ze wist dat het de harde realiteit van

het leven was. Zelfmoord, zo dacht ze, was een van de belangrijkste doodsoorzaken in de wereld, een stille epidemie die vaak onuitgesproken bleef. Wat bracht iemand ertoe zo'n drastische stap te zetten? Op die momenten van hopeloosheid kan het leven aanvoelen als een onoverkomelijke last. Het was alsof ze gevangen zaten in een donkere tunnel zonder licht aan het einde, in de overtuiging dat elke poging om zich een weg terug naar geluk te klauwen alleen maar op mislukking zou uitlopen. Ze voelden diep van binnen dat de dingen nooit zouden verbeteren, alleen maar verslechteren.

Moe wakker worden, doodmoe naar bed gaan. Op deze manier leven was een hel op zich. Maar de ware kwelling lag niet alleen in de strijd van het bestaan, maar ook in de aanwezigheid van een persoon die hen meedogenloos herinnerde aan hun waardeloosheid. Iemand in je leven hebben die fluistert dat je het verdient om te lijden, dat je liefde of geluk niet waard bent, is een kwelling die veel erger is dan eenzaamheid. In Anna's ervaring was dit de wrede realiteit van sommige huwelijken - een cyclus van emotioneel misbruik die onzichtbare littekens achterliet. Terwijl ze in haar kantoor zat, vervaagden de dossiers voor haar tot een waas van woorden die geen zin meer hadden. De pijn van de dood van haar cliënt resoneerde diep en weergalmde de herinneringen aan de wanhoop van haar eigen moeder. Elk zelfmoordverhaal dat ze tegenkwam, voelde als een herinnering aan de kwetsbaarheid van het leven, aan hoe snel vreugde kon omslaan in verdriet. De last van deze gedachten woog zwaar op haar hart, een herinnering dat de wereld een donkere en meedogenloze

plek kon zijn. Anna dacht aan Sirusho, haar dochter met heldere ogen die ervan droomde om net als haar moeder advocaat te worden.

Anna's hart deed pijn bij de gedachte aan de onschuld die ze wilde beschermen, bij het idee dat haar dochter ooit het gewicht van zo'n wanhoop zou voelen. Ze had gezworen een andere realiteit voor Sirusho te creëren, een vol liefde en steun, een schril contrast met haar eigen jeugd.

Maar hoe kon ze haar dochter beschermen tegen de schaduwen van het verleden? Hoe kon ze ervoor zorgen dat Sirusho zich nooit alleen of waardeloos zou voelen? De vragen kolkten door haar hoofd en voedden een vastberadenheid die in haar opkwam. Ze zou niet alleen vechten voor haar klanten, maar ook voor haar dochter, voor elk kind dat een kans op een betere toekomst verdiende.

Anna haalde diep adem, veegde de tranen uit haar ogen en concentreerde zich op de taak die voor haar lag. Ze kon niet toestaan dat haar eigen herinneringen haar verantwoordelijkheden overschaduwden. De wereld had pleitbezorgers nodig, en ze was vastbesloten om een van hen te zijn. Met hernieuwde vastberadenheid begon ze haar dossiers te doorzoeken, op zoek naar de kracht om haar pijn in actie te kanaliseren. Ze zou de nagedachtenis van haar moeder eren door te vechten tegen de duisternis die haar leven had geëist, door op te komen voor degenen die vonden dat ze geen stem hadden. Op dat moment begreep Anna dat ze het verleden niet kon veranderen, maar wel de toekomst.

En terwijl de zon door het raam van haar kantoor scheen en de stofdeeltjes verlichtte die in de lucht dansten, voelde ze een sprankje hoop in haar ontbranden. Misschien, heel misschien, zou ze een verschil kunnen maken - niet alleen in haar leven, maar ook in het leven van anderen die zich verloren voelden in de schaduw. Anna was klaar om op te staan, te vechten en ervoor te zorgen dat niemand anders zich zo alleen hoefde te voelen als zij ooit deed. Je leeft in de hel en als je besluit weg te lopen, accepteert hun ego het niet en zodra ze voelen dat je van hen weg wilt rennen, maken ze je leven het ergste. Ze zullen alles doen wat in hun macht ligt om je te laten geloven dat alles wat er is gebeurd door jou komt. In sommige culturen wordt echtscheiding vaak als een schande gezien. De gedachte om aan een huwelijk te ontsnappen kan overweldigend aanvoelen, maar de realiteit van vertrek is beladen met angst en oordeel. Het gefluister echoot dag en nacht door hun hoofd: "Ze kon haar huwelijk niet aan. Ze is waarschijnlijk niet vrouw genoeg. Wie zou haar nu willen hebben? Ze is gewoon het overblijfsel van iemand anders, en niemand bij zijn volle verstand zou met haar trouwen!" Deze gedachten houden hen gevangen en creëren een gevangenis van angst die hen ervan weerhoudt de deur uit te stappen. Ze maken zich zorgen over wat hun familie en vrienden zullen zeggen: "Waarom heb je gefaald in je huwelijk?" Niemand lijkt te overwegen om te vragen: "Hoe heb je het zo lang volgehouden?" Voor sommigen kan het behouden van een goede reputatie veel belangrijker zijn dan het leiden van een gelukkig leven. In het licht van maatschappelijke druk en